

SAMISK KUNST I ET SOSIOLOGISK OG HISTORISK PERSPEKTIV

SÁMI DÁIDDA SOSIOLOGALAŠ JA HISTORJJÁLAŠ PERSPEKTIIVVAS

Artikkelforfatter / artihkalčálli: Dag Solhjell

Oversettere / jorgaleaddjit: Språksenteret, Brita Kåven

– Hvert folk har rett til sin egen billedkunst, som de også har rett til sitt eget språk og kultur, rett til å styre seg selv i ordets videts forstand.

Ailo Gaup 1979

Hva vil det si at et folk har rett til sin egen billedkunst? I et kunstsosiologisk perspektiv betyr det rett til å etablere sine egne institusjoner for å bedømme kvaliteten på billedkunstverk som produseres av dette folkets representanter. I det følgende vil jeg prøve å drøfte om og hvordan det samiske folket har benyttet seg av denne retten, samt sette spørsmålet i et historisk-sosiologisk perspektiv.

– Juohke álbmogis lea vuogatvuhta iežas govavadáidagii, seamaláhkai go das lea vuogatvuhta iežas gillii ja kultuvrii, vuogatvuhta stivret iežas sáni viidámus áddejumis.¹

Ailo Gaup 1979

Maid mearkkaša dat ahte muhtin álbmogis lea vuogatvuhta iežas govavadáidagii? Dáiddasosiologalaš perspektiivvas mearkkaša dat ahte das lea vuogatvuhta ása hit iežas ásahusaid mat galget árvvoštallat kvalitehta daid govavadáidagiin maid dán álbmoga ovddastead-djit ráhkadit. Čuovvovaččat áigguna geahčalit ságaškušsat dan birra ja mo sámi álbmot lea geavahan dán vuogatvuoda, ja bidjet gažaldaga historjjálaš-sosiologalaš perspektiivvas.

Hva er et historisk-sosiologisk perspektiv?

Å studere billedkunst i et sosiologisk perspektiv betyr å se på den som et sosialt system. Å se på samisk kunst i et sosiologisk og historisk perspektiv er å se dens historie som et sosialt system.

Det sosiologiske perspektivet på det samiske kunstsystemet er forskjellig fra den diskursive tilnærmingen som brukes av både Hanna H. Hansen i hennes hovedfagsoppgave i kunstvitenskap fra 2004, og Thomas Kintel i hans hovedfagsoppgave fra 2006. Deres empiri er hovedsaklig skriftlige og muntlige utsagn fra aktører innenfor og på kanten av det samiske kunstsystemet. Kintel skriver at "samisk kunstverden er diskursivt konstituert" (:26), Hansen skriver om samisk kunst som

"flere fortellinger som viser ulike, mulige lesninger av kunsten" (:3). Jeg beskriver hvordan den samiske kunstverden er institusjonelt konstituert, for enklere å kunne sammenligne den med konstitueringen av andre kunstsystemer.

Kunstsystemet som ledd i fremveksten av det moderne

Kunstsystemet er knyttet til fremveksten av det moderne. Dag Østerberg (2000) mener at det moderne har tre nødvendige kjennetegn: vektleggingen av fornuft, individet og fremskrittet, og at de opptrådte sammen i den europeiske kultukrets fra første del av 1700-tallet. Norsk kultur ble modernisert på første del av 1800-tallet. Den samiske kulturen langt senere. Den fikk derfor heller ikke et kunstsystem samtidig med det norske.

Mii lea historjjálaš-sosiologalaš perspektiiva?

Studeret govavadáidaga sosiologalaš perspektiivvas mearkkaša geahččat dasa dego sosiála ortnegin. Geahččat sámi dáidaga sosiologalaš ja historjjálaš perspektiivvas, lea geahččat dan historjjá dego sosiála ortnegin.

Sámi dáiddaortnega sosiologalaš perspektiiva lea earalágan go dat diskursiivva lahkoneapmi maid geavaha sihke Hanna H. Hansen iežas dáiddadiehtaga 2004 válđofágabarggus, ja Thomas Kintel iežas 2006 válđofágabarggus. Sudno empiriija lea eanaš čálalaš ja njálmmálaš cealkámušat daid doaimmaheaddjiin guđet leat sámi dáiddaortnega siskko-bealde dahje dan ravddas. Kintel čállá ahte "sámi dáiddamáilmmi

lea diskursiivvalaččat ráhkaduvvon" (:26), Hansen čállá sámi dáidaga birra dego "mánga muitalusa mat čájehit máŋgalágan, vejolaš lohkama dáidagis" (:3). Mun čilgen mo sámi dáiddamáilmmi lea institušuvnnalaččat vuodđuduvvon, vai lea álkibut buohtastahttit dan eará dáiddaortnegiidi vuodđudemiin.

Dáiddaortnet nugo oassin ođđaáigásáčča šaddamis

Dáiddaortnet lea čatnašuvvon ođđaáigásáčča šaddamii. Dag Østerberg (2000) oaivvilda ahte ođđaáigásáččas leat golbma dárbbashaš dovdomearkka: deatuhit jierpmi, indiviidda ja ovdáneami, ja dat ledje ovttas eurohpalaš kulturbirrasis 1700-logu álgo oasis. Norgga kultuvra ođasmahttojuvvui 1800-logu vuosttas oasis, ja sámi

Vektleggingen av individet åpnet for tre elementer som hører til kunstsystemer av europeisk type: det skapende kunstnersubjektet, kunstnerens og betrakterens følelser og begges innbilningskraft. En annen måte å betegne det moderne på, er å fremheve differensieringen av den menneskelige erkjennelsesevnen i tre separate sfærer: den vitenskapelige og sanne, den etiske og gode og den estetisk-ekspressive – den som er knyttet til erfaringen av det skjønne. Immanuel Kant krevde at bedømmelsen av det skjønne i kunst og natur skal være interesseløst. Vakre nyttegenstande, og dette gjelder også samisk kultur, er altså ikke kunst i den moderne estetikkens begrepsverden.

Kunstsystemet som et akademiregime

Fremveksten av det moderne skaper i seg selv ikke et kunstsystem. Det må etableres særegne og relativt selvstendige institusjoner med ansvar for å forvalte reglene for det i kunsten. En nøkkelinstitusjon her er de kunstakademiene som ble etablert i stadig flere land og byer i Europa noe før og etter 1800. Med dem ble de fleste elementene i det moderne kunstsystemet etablert. Som statlige institusjoner var de uttrykk for en statlig kunstpolitikk. De var statlig sanksjonerte uttrykk for kunstens autonomi – dens rett til å bestemme reglene for hva som var god kunst uten innblanding. Det statlig godkjente kunstsystemet består av institusjonaliserte ordninger som skal sikre kunstnerisk kvalitet i alle ledd ved at den

kunstneriske evaluering utføres av sakkyndige valgt av og bland systemets egne medlemmer. I Norge etablerte Stortinget et lite kunstakademi i 1818 som gikk under navnet Tegneskolen, men som bar det offisielle navnet Den kongelige Kunst- og Tegneskole i Christiania. Her ble det undervist i grunnlaget for alt moderne byhåndverk i Norge, men ikke i de ferdighetene som ble anvendt innenfor folkekunst eller samisk kunst.

Med kunstsystemet opphørte samisk kunst å være kunst

Det moderne kunstsystemet som vokste frem med akademiene opploste de førmoderne kunstsamlingsene som ble kalt ”Kunstkammer”. De var kongelige samlinger av ulike typer gjenstander, som sammen skulle representere datidens ver-

kultuvra olu manjelat. Dat ii danne ožon dáiddaortnega oktanaga norgga kultvrrain.

Oktagasa deattuheapmi rabai golmma elementii mat gullet eurohpállagan dáiddaortnegiidda: hutkkálaš dáiddarubjeakta; dáiddára ja vákšu dovddut; ja goappašagaid jurddgovvafápmu. Eará vuohki gohčodit ođđaágásačča, lea deattuhit olmmošlaš dovddastangál-gga rievdadahtima golmma sierra sfearii: dan dieđálačča ja duohta, dan ehtalačča ja buori; ja dan estetihkalaš-ekspressiivva – dan mii lea laktásuvvon čáppavuođa vásáhussii. Immanuel Kant gáibidi ah te čáppavuođa árvvoštallan dáidagis ja luonddus galgá leat beroštumi haga. Čáppa adnodávvirat, sámi kultuvrrasge, eai leat nappo dáidda ođđaágásaš estetihka doabamáilmis.

Dáiddaortnet akademiregiman

Ođđaágásačča šaddan ii ráhkat iešalddes dáiddaortnega. Fertejít ceggejuvvot mihtus ja hui iehčanas ásahusat maid bargun lea hálddašít dáidačča čáppavuođa regeliid. Čoavddaásahus dás leat dat dáiddaakademijat mat ceggejuvvo dađis eanet riikkain ja gávpogiin Europhas ovdalaš ja manjelaš 1800.² Daid mielde čuvvo ođđaágásaš dáiddaortnega elementtat. Stáhta ásahussan dat ovddastedje stáhta dáiddapolitihka, dat ledje stáhta dohkkehuvvon ovdanbuktimat dáidačča autonomijii – dan vuogatvuhtii almmá seaguheami haga mearridit regeliid dasa mii lea buorre dáidda. Dan dađis dohkkehuvvon dáiddaortnegii gullet institušunaliserejuvvon ortnegat matgalget dáidisit dáiddalaš kvalitehta ortnega visot lađđasiin, dan láhkai

ah te dáiddalaš árvvoštallama dahket áššedovdit guđet leat válljejuvvon ortnega iežaset miellahtuin ja daid gaskkas. Norggas ásahii Stuorradiggi dáiddaakademijáža jagis 1818, mii dábabáččat gohčoduvvo Tegneskolen, muhto mas virggálaš namma lei Den kongelige Kunst- og Tegneskole i Christiania (Gonagaslaš Dáidda- ja Sárgunskuvla). Doppe oahpahuvvui visot ođđaágásaš gávpotgiehtaduoji vuodđu Norggas, muhto ii fal daid gálggain mat ledje anus álbmotdáidagis dahje sámi dáidagis.

Dáiddaortnegiin nogai sámi dáidda leat dáidagin

Dat ođđaágásaš dáiddaortnet mii šattai akademijaguin mollii ovdaodđaágásaš dáiddačoakkáldagaid mat gohčoduvvojít ”Kunstkammer” (Dáiddakámmár).

densanskuelse. I det danske kunstakademiet i København fantes det også gjenstander fra den samiske kulturkretsen, som for eksempel runebommer. I framstillingen av det moderne var det ikke plass til slike objekter i kunstsamlinger. Samiske gjenstander ble plassert i nye etnografiske eller historiske museer, slik tilfellet var i København omkring 1820. Samiske arbeider mistet altså betegnelsen kunst på den tiden kunstakademiene ble etablert, og kunstkamrene ble opploft.

I kunstkamrene og akademiene viste kunstbegrepet til den ferdigheten man frembrakte gjenstandene med, ikke til resultatet av ferdigheten, altså selve kunstverkene. Kant bruker ofte betegnelsen "den skjønne kunstens frembringelser" om kunstverk. Da kunne man peke

på samiske gjenstander og si at de var laget med kunstferdighet, men ikke at de var kunst. Da betegnelsen "kunst" senere ble innført som en beskrivelse av selve kunstverket, var den samiske kunsten – dens kunstferdige gjenstander – allerede satt utenfor systemet og dets begrepsverden. Man kunne da ikke kalte samiske objekter for kunst. Det samme skjedde selvagt også med tilsvarende norske objekter. Man tok i bruk begreper som kunstflid, husflid, folkekunst, kunsthåndverk, håndverkskunst, kunstindustri osv. Det er dette som ligger bak dagens skille mellom dáidda og duodji.

Det norske akademiregime fra 1884

På 1880-tallet fikk Norge et kunstpolitisk kunnskapsregime av akademitypen, som hadde følgende

særlige kjennetegn:

- Kunstnerne tilhørte ingen forening eller organisasjon, men var representert gjennom Bildende Kunstneres Styre (BKS), som ble valgt av stemmeberettigede kunstnere. Stemmerett ble oppnådd gjennom flere gangers deltagelse på Statens Kunstudstilling (Høstutstillingen), som ble vurdert av en jury de stemmeberettigede selv hadde valgt.

- Kunstnere oppnevnt av BKS satt med flertall i styret i Nasjonalgalleriet, og i alle viktige instanser der det for statlige midler ble innkjøpt kunst, gitt stipendier, juryert utstillinger, og valgt ut kunstnere til representative oppgaver. BKS fungerte også som statens kunstråd. Bildende Kunstneres Styre ble også styre i Statens Kunstakademie da det ble etablert i 1909

Dat ledje gonagaslaš čoakkáldagat mánggalágan dávviriigun, mat ovttas galge ovddastit dalá máilmmeáiccalmasvuoda. Dán-skka dáiddakámmáris Københápmánis ledje maiddái sámi kulturdávvirat, nugo meavrresgárit. Ođđaágásáčcas ii lean sadji dákkár dávviriidda dáiddačoakkáldagain. Sámi dávvirat biddjoedje ođđa etnografalaš dahje historjjálaš mu-seaide, nugo Københápmánis geavai sullii 1820.³ Sámi dáidda massii nappo dáidda namahusa dan áiggis go dáiddaakademijat ceggejuvvoedje, ja dáiddakám-márat heittihuvvo.

Dáiddadoaba čájehii dáiddakámmáriin ja akademijain daid gálgii mainna oačcui áigái dáida-ga, iige gálgga bohtosii, nappo dáidagiidda. Kant dávjá atná namahusa "čáppa dáidaga buktimat"

dáidagiid birra. Dalle sáhtii čujuhit hutkkálaš ráhkaduvvon sámi dávviriidda, ja dadjat ahte dat ledje ráhkaduvvon dáidagiin, muhto ii fal ahte dat ledje dáidda. Go namahus "dáidda" mannjil geavahuvvui ieš dáidaga birra, lei jo sámi dáidda – dan hutkkálaš dávvirat – biddjon olggobeallai dáiddaortnega ja dan doabamállimi. Dalle ii sáhttán gohčodit sámi objeavtaid dáidagin. Seamma geavai diehltelas vástide-addji dáža objeavtaiguinge. Dalle atnigohte doahpagiid nugo dáiddabargu, viessoduodji, álbmotdáidda, dáiddagiehtaduoji, giehtaduod-jedáidda, dáiddaindustrija jna. Dát dat lea duogáš dálá erohussii gaskal dáidaga ja duoji.

Dáža akademiregima 1884 rájes
1880-logus oačcui Norga dáiddaort-nega, dáiddapolitikhalaš akademi-

lágan máhttoregima, mas ledje dát sierralágan dovdomearkkat:

- dáiddáriin ii lean makkárge searvi, muhto ledje ovddastuvvon Bildende Kunstneres Styre (BKS) (Govvadáid-dáriid Stivrra) bokte, maid jienastan-voigaduvvon dáiddárat válljejedje. Jienastanvoigatvuoda fidnejedje go moddii ledje searvan Stáhta Dáiddačájáhusas (Čakčačájáhusas), maid lei árvvoštallan muhtin árvvoštallanlávdegoddi maid jie-nastanvoigaduvvomat ieža ledje válljen.

- BKS nammadan dáiddárat ledje eanetlogus Nasjonalgalleriija stivrras, ja visot dehálaš instáns-sain gos stáhta ruđain ostojuv-vui dáidda, juolluduvvo stipeand-dat, árvvoštallojuvvo čájáhusat, ja válljejuvvo dáiddárat ovddastead-dji doaimmaide. BKS lei vel stáhta

(frem til 1956), valgte bestyrelse for Kunstnernes Hus da det åpnet i 1930, og ble styre for Bildende Kunstneres Hjelpefond da det ble etablert i 1948. Alle viktige evaluende instanser i det norske kunstsystemet var kontrollert av BKS.

- Det nye kunstnerstyrte kunstsystemet var godkjent av Kirke- og undervisningsdepartementet.

Samer i det norske kunstsystemet før 1970-tallet

Dette kunstsystemet måtte alle bildekunstnere i Norge forholde seg til, også de samiske. Kanskje bare én samisk kunstner fikk stemmerett av BKS, altså en formell kunstnerstatus i det nasjonale kunstsystemet. Det var glasskunstneren Oddmund Kristiansen fra Balsfjord i Troms (f. 1920, d.1997).

Men hans samiskhet er ikke synlig i arbeidene slik den var med John A. Savio (f. 1902 – d. 1938) og Iver Jåks (f. 1932 – d. 2007). Savio døde allerede i 1938, før han hadde oppnådd status som stemmeberettiget kunstner. Iver Jåks fikk heller ikke stemmerett, trolig fordi hans anerkjennelse som bildekunstner kom så sent at det gamle systemet da var oppløst. Jåks ble imidlertid en aktiv deltaker i det nye norske og nordnorske kunstsystemet som ble etablert fra 1974 og fremover.

Den nordnorske kunstutstillingen, etablert av Bodø Kunstforening i 1946, fungerte som en nordnorsk Høstutstilling, men uten de privilegiene den nasjonale utstillingen ga, og derfor med langt lavere status. Elleve av de tjueen billedkunstnerne som var registrert i

samisk kunstnerleksikon i 1993 hadde ifølge deres biografiske opplysninger da deltatt på "nordnorsken".

Fra akademiregime til fagforeningsregime på 1970-tallet

I løpet av 1970-tallet skjedde det radikale endringer i det norske kunstsystemet. Det nye systemet fikk tre elementer som hadde betydning for samisk kunst.

For det første kunne det nå etableres distriktsorganisasjoner for kunstnere i et eller flere fylker. I 1971 ble det derfor organisert en egen forening for bildende kunstnere i Nord-Norge (Nordnorske Bildende Kunstnere – NNBK) der samiske kunstnere kunne delta. For det andre ble de regionale kunstnerorganisasjonene tillagt flere oppgaver som det nedlagte

dáiddaráðđi. BKS šattai vel Statens Kunstabakademi (Stáhta Dáiddakaademija) stivra, dalle go dat ása-huvvui 1909:s (1956 rádjai), vállji stivrema Kunstneres Husii (Dáiddáriid Vissui) go dat rahppojuvvui jagis 1930, ja šattai Bildende Kunstneres Hjelpefond (Govvadáidáriid Veahkkefoandda) stivran, go dat ásahuvvui 1948:s. Norgga dáiddaortnega visot dehálaš árvvoštalli instánssaid gozihii BKS.

- dan ođđa dáiddárstivrejuvvon dáiddaortnega dohkkehii Girko- ja oahpahusdepartemeanta.

Sápmelaččat norgga dáiddaortnegis ovdal 1970-logu

Dán dáiddaortnega fertejedje buot govadáiddárat Norggas vuhtii váldit, maiddái sápmelaš dáiddárat. Dušše okta sámi dáiddár

soittii ožon jienastanvuogatvuoda BKS:s, nappo formála dáiddáravvu nationála dáiddaortnegis. Glás-sadáiddár Oddmund Kristiansen Báhccavuonas Romssa fylkkas eret dat lei (r. 1920, j. ?).⁴ Muhto su sámevuhta ii oidno su barguin, nugo John A. Savios (r. 1902 – j. 1938) ja Iver Jåksas (r. 1932 – j. 2007). Savio jámii jo 1938:s, ovdal go lei juksan jienastanvuogaduvvon dáiddára árvvu. Iver Jåks iige juksan jienastanvuogatvuoda, soitá danne go su dohkkeheapmi govadáiddárin bodii nu manjnjt ahte dat boares dáiddaortnet dalle lei loahpahuvvon. Jåks šattai datte doaibmi oassálasti dan ođđa dáža ja davvinorgga dáiddaortnegis mii ásahuvvui 1974 rájes ja ovddasguvlui. Davvinorgga dáiddačájáhus, maid Bodø Kunstforening álggahii

1946:s, doaimmai dego davvinorgga Čakčačájhussan, muhto almmá daid ovdavuoigatvuodaid haga maid nationála čájáhus luvvii, ja danne olu vuolibut árvvus. Oktanuppelot dai 21 govadáiddáriin guđet leat logahallon sámi dáiddáleksikonas 1993:s, ledje sin biografaš dieđuid mielde dalle oassálastán "davvinorgga-čájáhusas".

Akademiregimas fágasearveregimii 1970-logus

1970-logu botta ledje nana nup-pástuvvamat dáža dáiddaortnegis. Dan ođđa ortnegii šadde golbma elementta mat váikkuhedje sámi dáidagii.

Vuosttažettiin sáhtii cegget guovloservviid, ovta dahje moatti fylka dáiddáriidda. Nu ordnejuvvui sierra searvi 1971:s Davvi-Norgga govadáiddáriidda (Nordnorske

BKS tidligere hadde hatt på nasjonalt nivå: en jury, et offentlig finansiert kunstnersenter (et slags "Kunstnernes Hus" styrt av kunstnere), en salong – altså en åpen juryert utstilling juryert av kunstnerne selv (kalt landsdelsutstillinger), flertall i det regionale kunstmuseets innkjøpskomité, innflytelse på den regionale kunstpolitikken, innflytelse på valg av kunstnere som skulle få utsmykkingsoppdrag. I Nord-Norge fikk man en egen kunstskole (i Kabelvåg), og visjonen var å få til et nordnorsk kunstakademi.

Det tredje nye elementet var tre selvstendige og statsstøttede kunstsystemer på 80-tallet ved siden av billedkunstnernes kunstsystem: et for kunsthåndverkere (Norske Kunsthåndverkere, NK), et for fotografer (Forbundet Frie Fo-

tografer, FFF) og et for samiske kunstnere (Samisk Kunstnerforbund, SDS, stiftet i 1979). For de samiske kunstnerne betydde det at de ble kunstpolitiske likestilt både med NBK, NK og FFF.

Kort kronologi for etablering av det samiske kunstsystemet

Allerede fra sin første begynnelse høsten 1978 er det klart at samiske kunstnere ønsket å skape seg sitt eget system, og ikke bare være et regionalt ledd i det norske nasjonale kunstsystemet.

1979 Samisk Kunstnerforbund (SDS) stiftet en kunstnerorganisasjon med kunstnerisk råd. Samme år startet man med innkjøp av samisk samtidskunst til en samisk kunstsamling i De Samiske Samlinger.

1980 SDS tar opp arbeidet med et (nordisk) samisk kunstakademi. Det etableres en jury for kollektive utstillinger. De ønsker seg egne statlige stipendier for samiske kunstnere, nødvendigvis med en samisk stipendkomite.

1981/82 SDS tar opp ideen om et Samisk kunstnersenter (SKS), etter mønster av senter etablert i flere norske regioner.

1986 Samisk Kunstnersenter (SDG) realisert i Karasjok for billedkunstnere, kunsthåndverkere og fotografer. Samme år ble en rekke andre regionale kunstnersentre tatt inn på statsbudsjettet, medregnet felles sentre for billedkunstnere og kunsthåndverkere.

Bildende Kunstnere – NNBK), masa sámi dáiddárat sáhtte searvat. Nuppádassii ožo guovllu dáiddársearvvit mágga daid barguin mat heaittihuvvon BSK:s ledje leamaš nationála dásis: árvvoštallanlávdegoddi, almmolaččat ruhtaduvvon dáiddárguovddáš (muhtinlágan "Daiddariid Viessu" maid dáiddárat jođihit), salonga – namalassii rabas árvvoštallončajáhus maiddáiddárat ieža leat árvvoštallan (gohcoduvvon riikaoassečajáhusat), eanetloku guovllu dáiddamuseaid oastin-lávdegottiin, váikkuheapmi guovllu dáiddapolitikhkii, váikkuheapmi válljet dáiddáriid guđet galge oažżut činahanbargguid. Davvi-Norggas ožo áigái sierra dáiddaskuvlla (Kabelvågas), ja višuvdna lei vel oažżut ceggejuvrot davvinorgga dáiddakademija.

Goalmmát ođđa elementa lei ahte govvadáiddáriid dáiddaortnega bálddas šadde vel golbma iehčanas ja stáhtadorjojuvvon dáiddaortnega 80-logus: dáiddaduojáriidda (Norske Kunsthåndverkere, NK), govvideaddjiide (Forbundet Frie Fotografer, FFF), ja sámi dáiddáriidda (Sámi Dáiddačehpiid Searvi, SDS, vuodđuduvvon 1979:s). Sámi dáiddáriidda mearkkašii dát ahte sii šadde dáiddapolitikhkalaččat seamma dássái go sihke NBK, NK ja FFF.

Oanehis kronologija sámi dáidaortnega ásaheamis⁵
Álgoálguus jo 1978 čavča lea čielggas ahte sámi dáiddárat hálii-dedje ásahit iežaset dáiddaortnega, eage leat guovllu lađđasin dáža na-tionála dáiddaortnegis.

1979 Sámi Dáiddačehpiid Searvi (SDS) vuodđuduvvui, dáiddársearvi, dáiddalaš ráđiin. Seamma jagi álggahuvvo sámi dálááigedáidaga oastin sámi dáiddačoakkáldahkii Sámi Vuorká Dávviriidda.

1980 SDS bargagoahtá (davviríkkalaš) sámi dáid-daakademijain. Nammaduvvo árvvoštallanlávdegoddi oktaš čajáhusaide. Sii háliidit sierra stáhta stipeanddaid sámi dáiddáriidda, diehtelasat sámi stipeandalávde-gottiin.

1981/82 SDS ovddida sámi dáiddaguovddáža (SDG) jurdaga, dakkára mii lei ceggejuvvon mágga norgga guovlluin.

1986 Sámi Dáiddaguovddáž (SDG) ollašuvvon Kárásjogas, gov-

1989 SDS får forhandlingsrett med staten på lik linje med andre norske kunstnerorganisasjoner, som hadde oppnådd dette få år tidligere. Dermed får SDS også adgang til kollektive vederlagsordninger.

1993 Et samisk kunstnerleksikon blir utgitt i 1993, der 21 dalevende norske samiske billedkunstnere var med.

1998 En prosjektleder blir engasjert på De Samiske Samlinger for å planlegge å etablere et samisk kunstmuseum.

2000 Samisk kulturråd blir nedlagt, og midlene fra 2001 forvaltet av Sametingets avdeling for kultur og næring.

2003 En kunstfaglig utdannet konservator, altså en kunsthistoriker, ansettes ved De Samiske Samlinger (SVD) med ansvar for museets kunstavdeling. Et samisk kunstmuseum skal planlegges. En samisk kunstskole skal igangsette sin undervisning.

2004 Samisk kunstnerråd inngår en samarbeidsavtale med Sametinget, som forplikter seg til å gjennomføre årlige forhandlinger med Samisk kunstnerråd.

2005 Sametinget avgir en Melding om samisk kunst.

Det samiske kunstsystemet er nesten det samme som det norske, med to unntak. Det mangler tilsynelatende en årlig juryert utstilling, og armengdes avstandsprinsippet mangler i forhold

til Sametinget gjennom et kulturråd, som det mistet i 2000.

Sammenfattende vurdering

Samisk kunst fikk i løpet av kort tid sitt eget offentlig støttede kunstsystemet. Det er i nesten alle sine enkelttrekk likt det norske kunstsystemet, og også fotografenes og kunst håndverkernes og til dels også det nordnorske. De samiske kunsternes institusjonelle rettigheter er altså anerkjent og sikret.

Rundt det samiske kunstsystemet ble det skapt en særegen samisk forståelsesramme, som ble gjeldende også for det norske kunstsystemet når det presenterte samiske kunstnere. Et spesielt kjennetegn for det samiske kunstsystemet er at det formelt ikke skiller sterkt mellom det tradisjonsbundne og håndverksbaserte på den ene siden, og

vadáiddáriidda, dáiddaduojáridda ja govvideaddjiide. Seamma jagi besse mánga eará guovllu dáiddaguovddáža stáhtabušehttii, datge oktasačcat govvadáiddáriidda ja dáiddaduojáriidda.

1989 SDS oačui šiehtadallanvuoigatvuođa stáhtain, seammaláhkai go eará norgga dáid-dársearvvit, mat ledje dan ožon moadde jagi ovdal. Ná ožotge sii oktasač buhtadusortnegiin oasi.

1993 Sámi dáiddárleksikona almmuhuvvui 1993:s, mas 21 dalá norgga sámi govvadáiddára leat mielde.

1998 Prošeaktajodíheaddjivirgi vuodđuduuvvo cegget sámi dáid-damusea Sámi Vuorká Dávviriid oktavuođas.

2000 Sámi kulturráđđi heaitthuvvo, ja 2001 rájes hálldaša dan ruđa Sámedikki kultur- ja ealáhusossodat.

2003 Dáiddafágalaš oahppan konservaator, nappo dáiddahistorihkkár, virgáiduvvo Sámi Vuorká Dávviriidda (SVD), guđes lea ovdasvástádus musea dáiddaosso-dahkii. Sámi dáiddamusea galgá plánejuvvot. Sámi dáiddaskuvla galgá álggahit oahpahusas.

2004 Sámi Dáiddárráđđi soahpá ovttasbargošiehtadusa Sámedikkiin, mii geatnegaehttá čađahit jahkásaš šiehtadallamiid Sámi Dáiddárráđđiin.

2005 Sámediggi almmuha Dieđáhusa sámi dáidaga birra.

Sámi dáiddaortnet lea masá ovt-

talágan dáža ortnegiin. Leat gal guokte spiehkastaga: Orro váilomin jahkásaš árvvoštallanválljejuvvon čájáhus, ja váilu vel gaska Sámediggái kulturráđi bokte, maid dat massii 2000:s.

Čoahkkáigeassi árvvoštallan

Sámi dáidda oačui oanehis áig-gis iežas almmolaš dorjojuvvon dáiddaortnega. Dat lea masá juoh-keláhkai seammalágan go dáža dáiddaortnet, ja dan mii govvideaddjiin ja dáiddaduojáriin lea, ja belohahkii davvinorgalaš dáiddári-inge. Sámi dáiddáriid institušunála vuogatvuođat leat nappo dohkke-huvvon ja dáhkiduvvон.

Sámi dáiddaortnega birra ása-huvvui sierralágan sámi áddehal-lanrámma, mii šattai gustojead-djin dáža dáiddaortnegiige go dat

den frie samtidsorienterte billedkunsten og kunsthåndverket på den andre.

Det kan kanskje skilles mellom to typer virksomme kunstnerroller i det samiske kunstsystemet: den "nomadiske" og den "fastboende". Begge begrepene er å forstå som metaforer, altså ikke bokstavelig. Den fastboende samiske kunstneren holder seg gjerne til tradisjonelle håndverk, tradisjonelle materialer og/eller typisk samiske motivkilder. Den fastboende deltar helst bare i det samiske kunstsystemet eller i en tydelig samisk sammenheng der det er et poeng å demonstrere samiskhet.

Den nomadiske samiske kunstneren pendler ganske fritt mellom det norske og det samiske kunstsystemet, er samtidsorientert, lite håndverksorientert, benytter seg

av flere materialer og teknikker uten å være "ekspert" på noen av dem og er mer konseptuell og samtidsorientert i sin tilnærming. Den nomadiske kunstneren deltar både i diskursen om samtidskunsten og i diskursen om det samiske.

Disse to rolletypene gir grunnlag for en iboende konflikt fraværende i det norske kunstsystemet. Der spør man: "Er dette kunst?". I det samiske kunstsystemet må man stille to spørsmål: "Er dette kunst?" Hvis svaret er ja, må det så spørres: "Er dette samisk kunst?" Både spørsmålet om det kunstneriske, og dermed om kvalitet, og spørsmålet om samiskhet, altså etnisitet, er forhold som står på spill i det samiske kunstsystemet.

Det faktum at den samiske kunstnerorganisasjonen bare kan ta opp samiske kunstnere virker i mang-

foldsåret 2008 som en utfordring. Det samme gjelder om man får et samisk kunstakademi og en juryert samisk årlig utstilling lukket for andre enn samer. Regelen om at det samiske kunstmuseet bare skulle kunne kjøpe inn kunstverk av etnisk samiske kunstnere synes allerede å ha blitt oppmyket, både formelt og i innkjøpspraksisen. De "nomadiske" kunstnerne har kanskje større interesser i å få åpnet det samiske kunstsystemet enn de "fastboende".

ovdanbuvtii sámi dáiddáriid. Okta dovdomearka sámi dáiddaortnegii lea ahte dat formálalačcat ii earut olus gaskal árbevierrosorjas ja duodjevuodđuduvvon dáidaga nuppi bealde, ja dan luđolaš dáláigeguvlui govvadáidaga ja dáidaduoji nuppi bealde.⁶

Soaitá sáhttit earuhit gaskal guovtelágan dáiddárrolla mat leat doaimmas sámi dáiddaortnegis: "Johtti" ja "orru", goappašat doahpaga leat áddejuvvon metaforan, eaige sániid mielde. Orru sámi dáiddár áinnas bargá árbevirolaš dujiiguin, árbevirolaš ávdnasiiguin, ja/dahje mihtimas sámi motivabirrasii. Dat orru searvá ánnas duše sámi dáiddaortnegii, dahje čielga sámi kontekstii gos sámevuoda lea dehálaš oažüt oidnosii.

Johtti sámi dáiddár jođaša nu mo sutnje heive gaskal dáža ja sámi

dáiddaortnega, diehtá dálááiggi birra, iige olus giehtaduoji birra, atná mánggalágan ávdnasiid ja teknihkaid iige leat "áššečeahppi" das ovttasge, ja lea eanet konseptuealla ja čuovvu dálááiggi iežas lah-koneamis. Johti dáiddár oassálastá sihke dálááigedáidaga diskurssas ja sámi birra diskurssas.

Dát guokte rolla bidjet vuodudakkár riidui mii ii leat dáža dáiddaortnegis. Doppe jerret: "Leago dát dáidda?". Sámi dáiddaortnegis ferte jearrat guokte gažaldaga: "Leago dát dáidda?", ja jus vástdáus lea jo, de ferte fas jearrat: "Leago dát sámi dáidda?". Sihke gažaldat dáiddalašvuođas, ja dalle kvalitehta birra, ja gažaldat sámevuođas, ja dalle čearddalašvuođa birra, leat dilálašvuođat mat leat várran sámi dáiddaortnegis.

Ahte sámi dáiddársearvái duše

sáhttá dohkkehít sámi dáiddáriid doaibmá dál hástalussan, dán girjáivuođajagis 2008. Seamma guoská jus oažu áigái sámi dáidaakademija ja árvvoštallon sámi jahkečájhusa giddejuvvon earáide go sápmelaččaide. Dat regel ahte sámi dáiddamusea galggašii sáhttit oastit dušše čearddalaš sámi dáiddáriid dáidaga, orro jo láivuduvvon, sihke formálalačcat ja dan oastingeavadis. Soitet leat stuorát beroštumit rahpat sámi dáiddaortnega "johtti" dáiddáriid beales go daid "orru" beales.

¹ Ailo Gaup katalogas katalogii Sámi Dáid-dárhoavkku vuostas oktasá johttičájáhusas 1979:s, Hansen bájuheamí mielde (2004:41).

² Solhjell (2005), guhte čujuha mángga gáldui.

³ Dieđuid sámi dávviriid birra dánskka Dáid-dakámmáris lea duođaštan konservahtor Leif Pareli Norgga Álbumtuseas, telefona 25.3.08

⁴ Gáldu: Norsk Kunstnerleksikon.

⁵ Gáldu: Eanaš Hansen (2004), muho Kin-telge (2006), ságastallamat Morten Johan Svendseniin.

⁶ Orro datte leamen nu ahte dát lea nuppás-tuvamin, ja danne dahkat sámi dáiddaort-nega vel eanet ovttaláganin dan nationála.

Litteratur / Girjjálašvuohta

Hansen, Hanna H. (2004)

Fortellinger om samisk samtids-kunst, hovedfagsoppgave i kunstvitenskap, Universitetet i Tromsø.

Kintel, Thomas (2006)

Hva står på spill i samisk kunst-verden, hovedfagsoppgave, Høgskolen i Telemark.

Persen, Synnøve (red) (1993)

Samisk Kunstnerleksikon,
Samisk Kunstnersenter.

Solhjell, Dag (1995)

Kunst-Norge. En sosiologisk studie av den norske kunstinstitusjonen, Universitetsforlaget.

Solhjell, Dag (2004)

Akademiregime og kunstinstitu-sjon. Kunstopolitikk fram til 1850, Unipub.

Solhjell, Dag (2006)

Kuratorene kommer. Kunstopolitikk 1980-2006, Unipub.

Svendsen, Morten Johan (2001)

Momenter til en samisk kunst-historie, i Kunst og kultur Nr 2/2001, Universitetsforlaget.

Østerberg, Dag (2000)

Det moderne. Et essay om Vestens kultur 1740-2000, Gyldendal.